

# Hejsek 5



ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIX leden 2014

## Pejsek štěká...

Štěkám šťastný nový rok  
tak učiň směle další krok,  
rozhodni se, čeho ceníš,  
předsevzetí kolik splníš.  
Ať rozhodneš se kam dál  
jít. Nezapomeň, kým chceš  
být. (a uklidit po sobě hromádku z chodníku).

Haf ! Haf! Haf!

Štěkám bruslím a pořádným mrazům – ať se pořádně protočíme na ledě.

Haf ! Haf! Haf!

Štěkám všem uzlům zdar, jelikož nás čeká mistrovství v uzlování, kdo bude nejrychlejší, a kdo jich bude znát nejvíc a co tajná disciplína zauzluje vám uzlovačky, ruce nebo střeva?

Haf ! Haf! Haf!

Štěkám námořníkům, pirátům, a mořským vlkům, krysám i červotočům - necht' loď vyrazí z přístavů na širé moře a vítr žene jejich srdce stále vpřed!!!

Haf ! Haf! Haf!

Hodně radosti, nadhledu i toho nejlehčího štěstí (třeba toho mušího) nejlepší k narozeninám Simče, Mety a Honzíkovy.

Haf ! Haf! Haf!

Simča (pravý znalec jídla při debatě nad jídlem): Takhle chutnají všechny uši, ale je nejdřív uvařit. To mi říkal Hanibal Lecter, kámoš ..., než jsem ho snědla.



## Co budeme dělat?

- 7. 1. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 11.1.2014 - Bruslení + Promítání + Hra po Praze
- 14. a 15. 1. Družinovky (16:30 - 19:00)
- 21. 1. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 28. a 29. 1. Družinovky (16:30 - 19:00)
  
- 4. 2. Oddílovka (16:30 - 19:00)

## A dále

- 7. - 9. 2. 2014 - Výprava na Sázavku
- 8. 3. Výroční výprava
- 9. 3. Akce pro starší po výroče
- 22. 3. Pravděpodobný termín hry od Arálií
- 17. - 21. 4. Velikonoční výprava
- 9. - 11. 5. Štítek táborníčka
- 30. 5. - 1. 6. Poklad



# Pirátské příběhy

## První

Když mi kapitán Kid předal klíč od pokladu, byla jsem nadšená. Věděla jsem, že jsem jeho nejvěrnější a ani mě nepadlo, že těch klíčů mohl mít víc. Dala jsem se najmout na loď, abych pátrala po pokladu na vlastní pěst. Posádka ale odhalila mé tajemství, klíč mi sebrali a hodili mě do moře. Tak jsem je proklela!!!! Než jsem ztratila vědomí, viděla jsem, jak jde loď plná proradných psů hezky rychle ke dnu!

## Druhý

Zdrčen smrtí kapitána Kidda a utracením všech svých peněz, jsem byl donucen si začít vydělávat na vlastní pěst v soubojích. Byl jsem skvělý bojovník a mistr všemožných úskoků. Ale stalo se, že jsem v jednom souboji podlehl tomu zákeřnému a ohavnému všivákovi, kterému bych nejradši.... Ten má určitě můj klíč k pokladu! Najděte ho, seberte mu klíč a pomstěte mne.

## Třetí

I když se to stalo už dávno, tuhle příhodu si budu vždycky pamatovat.

Potom co se zbytek naší posádky rozprch po celým



světě, živil sem se nějakou dobu jako obyčejnej námořník. Prostě sem jezdil na různých lodích z přístavu do přístavu, a živil se poctivou prací. Na nic lepšího sem se totiž nezmoh. A páč to byla práce poctivá, byl sem chudej, jak ty krysy v podpalubí, který sem občas jed, protože i taková krysa byla lepší než ta šlichta, kterou nám vařili některý kuchtíci.

Jednoho obzvlášť špatnýho dne sme se zakotvili v nějakým přístavu, bylo to tuším nějaký Port Dante, nebo tak nějak. To už je jedno. Vyložil sem nějaký bedny, a když padla, vydal sem se do nejbližší hospody, co tam byla. Podařilo se mi totiž nakrást v minulým přístavu nějaký ty chechtáky, tak sem si chtěl jednou pořádně povyrazit.

No, jak sem tam vešel, bylo mi jasný, že to není žádná pořádná krčma ale spíš nějaká limonádovna. Sed sem si ke stolu v rohu místnosti a řek sem si o to nejtvrdší, co tu maj. Ten mizerák mi přines pivo. Byl sem docela naštvanej. No, tohleto pivo sem tomu zloduchovi vomlátil o hlavu, protože bylo fakt hnusný a ještě asi napůl ředěný vodou.

Pak mi teda přines korbek piva z osobního soudku, to už bylo krapet lepší, ale pořád nic moc. Když sem měl v sobě asi osmý nebo devátý pivo, vešel dovnitř nějakej divnej chlap. Tak sem rači pro sichr šáhnul na kudlu, jestli ji mám u sebe. Dobrý, cajk. Měl na rameni papouška. Chlápek zůstal u barpultu ale to barevný



svinstvo s tím křivým zobákem přiletělo až k mému stolu. Potvora jedna.

Chvilku na mě civí a pak povídá: „Co děláš?“

Byl sem celkem překvapenej, že ta potvora umí křafat, ale ze slušnosti sem mu pravdivě odpovéděl: „Piju, nevidíš?“

Barevnému svinstvu to očividně stačilo, protože už nic neřikalo. Dopil sem pivo a hospodskéj mi přines další. Když sem byl tak v půlce, papoušek se zase ozval: „Hej, co to máš na krku?“

Ta potvora si totiž všimla klíče, kterej sem dostal od Kida. Byla to nejcennější věc, kterou sem měl, a tak sem jej chtěl mít vždycky na vočích. Proto sem si ho taky přivázal provázkem na krk.

„Hádej.“ odpovéděl sem papouškovi. Ani v krčmě si člověk neužije trochu toho klidu.

Ten se ale nenechal. „Klíč, to vidím. Ale vod čeho?“ „Seš nějakej zvědavej, ne?“ obořil jsem se na něj. To ho na chvíli uzemnilo, a tak sme tam zase seděli. Já sem dopíjel to svý desátý pivo. Krčmář přines další. Ta potvora s křivým zobákem furt mlčela a jenom mě po očku pozorovala.

Po nějaký chvíli si začla poroučet příroda a já sem ji musel poslechnout. Tak sem na chvilku papoucha i s nedopitým korbelem nechal.



Když sem se vracel, voplách sem si ruce v takovém džberu, viděl sem v něm na dně něco lesklého, řek sem si že by to moh bejt i zlaták. Málem sem se v tom začal hrabat, ale všude kolem bylo nějaký obecnstvo, takže sem si řek, že mi to za to nestojí.

No, vrátil sem se ke svému stolu. Ta barevná potvora tam furt seděla. Můj nedopitej korběl taky. Čas šel dál a já sem si ještě pár těch piv dal, papoušek tam furt seděl a po očku mě sledoval. Pak sem usnul.

Probudil sem se až další den ráno, před sebou prázdněj korběl. Papoušek a divnej chlap nikde. Řek sem si, že se mi to asi zdálo. Tak sem si dal ještě jedno pivo a šel sem do přístavu najít nějakou loď, na který bych moh makat. Když sem tam přicházel, bylo tam narváno, vytáhli z vody nějakýho trosečníka. Prej skončili v Zálivu vraků. Vzpomněl sem si na Kida, to byl jedinej člověk, kterej dokázal tim zálivem proplout a nezničit u toho loď. A zůstal mi po něm jenom ten klíč. Sáhnul sem si na krk. Klíč tam nebyl.

No, co se dělo potom, rači vyprávět nebudu, byl sem tak naštvanej na to barevný svinstvo, který mi ho určitě vyfouklo, když sem spal, že mě nakonec drželo asi vosum chlapů, abych tam nic nezničil...



SLOVENSKÝ RÁJ

SPALI JSME  
NEJAK DLOUHO

NESPALI  
JSME SKORO  
VŠEC

NAHORĚ BUDE  
URČITĚ HOVNĚ  
LIDÍ

SEŽDÍ  
ALE

KLÁŠTORISKO

-11-



SLYŠÍTE TO ? ! ?



DOBROVOLNÁ  
VSTUPNE



LIDI !

HUS



TO HROVNĚ AUT.  
TURISTA ŽADÁ

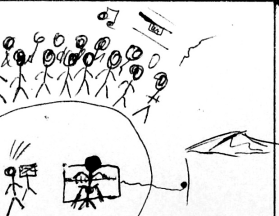


TĚSNĚ PŘED  
KLÁŠTORISKEM

TADY FAKT NIKDO  
NEVÍ

TO JE DIVNÝ

KAM VŠICHNI  
ZMIZELI?



TV, HŮ

VARHANY

ASPOŇ NÁMĚ SLOVENSKÝ  
RÁJ JĚM PRO SEDE



# Zdravověda

## 4.díl – Problémy způsobené extrémními teplotami

V tomto díle si povíme o omrzlinách, popáleninách a úžehu a úpalu. S omrzlinami se asi nikdo z nás příliš často nesetkává. Popáleniny jsou však mnohem častější a úžeh a úpal také některé jedince (třeba mě) postihuje více, než by si přáli.

Úžeh i úpal nás mohou potkat nejspíše za teplých letních dnů. Mnohým se tyto dva pojmy pletou a jedná se o docela podobné stavy. Úžeh je způsobeným prudkým zářením slunce, kdežto úpal je způsoben spíše teplem a dusnem, můžeme mu tedy podlehnout za parných dnů i ve stínu. Úžeh je doprovázen omdlěváním a rychleji přejde, zatímco úpal se projevuje zvracením a motáním hlavy a může trvat i několik dní. Oběma se dá předejít dostatečným pitím tekutin a pokrývkou hlavy.

Popáleniny dělíme na 4 stupně. Jako první pomoc je nejlepší strčit postiženou část těla pod ledovou vodu a chladit, dokud kůže pálí. Popáleniny jsou jedny z nejhorších úrazů vůbec, hojí se pomalu a při větším rozsahu mají dlouhotrvající následky.

1. stupeň – lehké zarudnutí, pálení kůže, hojí se dny
2. stupeň – tvoří se puchýře, nepropichovat, hojí se týdny



3. stupeň – kůže je bílá, necitlivá, nervová zakončení jsou zničena, hojí se týdny až měsíce

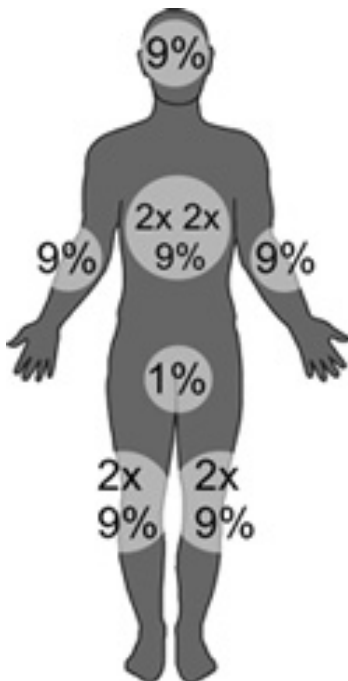
4. stupeň – kůže je zuhelnatělá a zcela zničená

Při určování procentuálního rozsahu popálenin jsou užitečná 2 pravidla.

1. Dlaň představuje 1% povrchu celého těla.

2. Tělo lze rozdělit na 11 částí, z nichž každá pokrývá 9% lidského těla. Viz obrázek.

Omrzliny dělíme také na tři stupně, podobně jako popáleniny. Nejnáchylnější k omrzlinám jsou prsty a výčnělky na obličeji, jako je nos a uši. Jako první pomoc zahříváme postiženou oblast – pokud je to možné vložíme ji do vlažné vody, případně třeme s teplejšími částmi těla.



## Bodování za prosinec

|             |    |              |    |
|-------------|----|--------------|----|
| 1. Jonatán  | 33 | 14. Kuba V.  | 21 |
| 2. Vosa     | 30 | 15. Majda    | 18 |
| 3. David    | 29 | 16. Simča    | 16 |
| 4. Skříťa   | 28 | 17. Máťa     | 16 |
| 5. Edík     | 28 | 18. Honzík   | 16 |
| 6. Samara   | 26 | 19. Mája     | 11 |
| 7. Mety     | 26 | 20. Meliška  | 10 |
| 8. Kryštof  | 26 | 21. Esterka  | 9  |
| 9. Týna     | 25 | 22. Sára     | 8  |
| 10. Štěpán  | 25 | 23. Borůvka  | 8  |
| 11. Vojta   | 21 | 24. Julinka  | 6  |
| 12. Tea     | 21 | 25. Vašík    | 5  |
| 13. Mikulda | 21 | 26. Kubík Ne | 5  |

## Vánoční výprava

(13.12.-15.12.2013)

Letos jsme se vydali slavit společné oddílové Vánoce do Českého ráje na chalupu k Elišce a Pomerančovi. Tento se víkend nejspíš rozhodli slavit společně Vánoce snad všechny oddíly v Praze, a tak jsme se do vlaku sotva vešli. Trochu nás mrzelo, že nikde není sních, ale aspoň se nám lépe šlapalo přes pole od ná-



draží. Večer jsme v chalupě pořádně zatopili, povečeřeli, zahráli si pár her a šli spát.

Ráno jsme se vydali na procházku po okolí. Našli jsme krásný smrček, který jsme pro zvířátka ozdobili zeleninou, starým pečivem a dalšími dobrotami. Vytvořili jsme novoroční PFka a zahráli si pár vánočních her. Když jsme se vrátili na oběd do chalupy, už tu na nás čekali Zelí s Pomerančem.

Po jídle jsme se vrhli na vyrábění ozdob z přírodnin – řetěz z pámelníku a slupek z mandarinek byl opravdu nádherný. Když bylo vše hotovo, rozdělili jsme se do několika skupin. Jedna vařila slavnostní večeři, pudink a jablečný kompot, další se starala o stromeček, třetí vyráběla papírové ozdoby a poslední vánoční věnec. V průběhu odpoledne si postupně všichni upekli vánočku. Nakonec jsme jich měli šest, poprvé po dlouhé době se všechny povedly a dokonce jsme měli problém je všechny sníst.

Po slavnostní večeři jsme se vydali ven pouštět loďčky a zahrát si pár vánočních her. Když bylo vevnitř vše nachystané, vrátili jsme se zpět a vánoční večer započal.

Zpívali jsme koledy, rozbalovali dárky, hádali, kdo vyráběl ten, který jsme si z tomboly vytáhli, házeli kostkou, cpali se pudinkem a cukrovím a prostě si užívali všech kratochvílí, které k oddílovým Vánocům patří.



Ráno jsme se posilnili vánočkou, uklidili a vydali se přes zříceninu Valečov zpátky na vlak. Na Valečově jsme objevili spoustu skalek a jeskyněk, a tak jsme si zde zahráli na schovku. Do vlaku jsme nasedli notně zabahnění a cesta příjemně ubíhala.

## Velká fotosoutěž!

Veřejnosti na vědomí se dává, stále máte možnost se zúčastnit velké fotografické soutěže. Každý vpředák může poslat až tři fotografie, věnující se libovolnému tématu. Jediné pravidlo je, že při focení ani následné úpravě nesmí nikdo pomáhat. Nejlepší tři fotografie (od tří různých vpředáků) vybere dílem odborná porota z řad vedoucích a dílem vy, čtenáři Pejska.

Fotografie můžete posílat na e-mail [fotosoutez@jwaran.cz](mailto:fotosoutez@jwaran.cz) nebo odevzdávat vyvolané Jendovi a to až do konce května 2014.



## Peterkova zpovědnice: Štěpán

Hostem čtvrtého dílu této proslulé série rozhovorů je člen červené družinky, hudebník, milovník tramvají, a vůbec fajn týpek, který si nechá říkat jménem Štěpán.

**Jenda:**

*Čteš celého Pejška, nebo je nějaká část, kterou přeskakuješ?*

**Štěpán:**

*No, snažím se číst celého Pejška.*

**Jenda:**

*Jak jistě víš, minule jste měli možnost dostavět své lodě. Podařilo se vaší posádce jejich stavbu dokončit?*

**Štěpán:**

*Víceméně to hotové máme. Postavili jsme katamarán a záchranný člun. Jsou postavené částečně, chtělo by to možná ještě trošku vylepšit.*

**Jenda:**

*Co myslíš, že bude následovat?*

**Štěpán:**

*No, asi se najednou všechno změní. Třeba přijedeme na nějaký ten ostrov a začnem tam něco řešit.*

**Jenda:**

*Jaká je tvoje nejoblíbenější hra v klubovně?*

**Štěpán:**

*Nejradši hraju v klubovně Activity nebo Bang.*

**Jenda:**

*I ty dostaneš šanci vyhrát nějakou jedlou odměnu.  
Zkus si tipnout, kdo vyhraje mistrovství v uzlování?*

**Štěpán:**

*No, vyhrát by to mohli asi tak dva lidi, já si tipnu Mikuldu.*

**Jenda:**

*Na kterou akci se v budoucnu těšíš nejvíc (když nebudeme počítat tábor)?*

**Štěpán:**

*Nejradši mám asi bruslení a promítání a výpravu na blind.*



Eliška (728 467 049)

Stařec (722 960 624)

Pomeranč (720 358 010)

Jenda (722 917 701)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.  
tovpred.ctrnactka.cz

